

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ محمد صالح المنجد حفظه الله تعالى

موضوع:

۱. عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ مهدی؛ منصور و نهضت زمینه‌سازی برای ظهور مهدی
۲. عقاید؛ شناخت ایمان و کفر؛ ادیان، مذاهب و فرقه‌ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرسش

نویسنده: سلمان

تاریخ: ۱۳۹۶/۹/۲۵

پیام نهضت بازگشت به اسلام برای اهل کتاب چیست؟

ان شاء الله بتوانیم با ترجمه و انتشار پاسخ دفتر جناب علامه خراسانی به این پرسش در میان اهل کتاب، ضمیرهای بیدار و اهل تحقیق و مطالعه از میان آنان را با این گفتمان وزین و عقلانی آشنا سازیم.

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۰/۱

پیام نهضت بازگشت به اسلام برای اهل کتاب، پیام اسلام برای آنان است که فرموده است: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾؛ «بگو ای اهل کتاب! بیایید به سوی کلمه‌ای که میان ما و شما مشترک است و آن اینکه جز خداوند را نپرستیم و چیزی را با او شریک نسازیم و برخی مان برخی دیگر را اربابی جز خداوند نگیرند» و این سه حرف است که کلمه‌ی توحید را شکل می‌دهد و علامه منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی آن را تفسیر فرموده و شامل توحید در تکوین، تشریح و تحکیم دانسته است.

اما توحید در تکوین به معنای آن است که تنها خالق، رازق و مدبّر جهانیان خداوند است و با این وصف، نباید کسی جز او را خالق یا رازق یا مدبّر خود پنداشت، اگرچه روح و کلمه‌ای از جانب او مانند مسیح علیه السلام باشد؛ چراکه مسیح علیه السلام نیز با همه‌ی قداستش مخلوق خداوند و تحت تدبیر او بود و از رزق او می‌خورد؛ چنانکه فرموده است: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ

۱۰۱ آل عمران / ۶۴

ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ؛ «مسیح پسر مریم جز پیامبری که پیش از او پیامبرانی گذشتند نبود و مادرش صدیقه بود، هر دو طعام می خوردند، بنگر که چگونه آیات را برایشان تبیین می کنیم، سپس بنگر که به کجا روی می گردانند».

اما توحید در تشریح به معنای آن است که تنها قانون گذار در جهان خداوند است و با این وصف، نباید کسی جز او را قانون گذار پنداشت و نباید قانونی جز قانون او را معتبر دانست و نباید از قانونی جز قانون او پیروی کرد، اگرچه مورد رضای اکثریت مردم باشد؛ چراکه تنها خالق جهانیان، از همه ی ویژگی ها، نیازها و استعدادهای آن ها آگاه است و می تواند قوانین مناسب برای رشد و سعادت آن ها در دنیا و آخرت را تصویب و ابلاغ کند و او این کار را از طریق موسی، عیسی و محمد علیهم السلام و تورات، انجیل و قرآن انجام داده است. از این رو، فرموده است: **﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُفِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ رَّبِّكُمْ﴾**؛ «بگو ای اهل کتاب! بر چیزی نیستید تا آن گاه که تورات و انجیل و چیزی که از جانب پروردگارتان برایتان نازل شده است را بر پا دارید» و فرموده است: **﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًىٰ وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاحْشَوُا اللَّهَ ۚ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللسنَّ بِاللسنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾**؛ «ما تورات را نازل کردیم که در آن هدایت و نوری است، با آن پیامبرانی که تسلیم شدند و روحانیون و فقها مطابق با چیزی که از کتاب خداوند به آنان سپرده شد و بر آن شاهد بودند، برای یهودیان حکم می کنند، پس از مردم نترسید و از من بترسید و آیات من را به بهایی اندک نفروشید و هر کس مطابق با چیزی که خداوند نازل کرده است حکم نکند، آنان همانا کافران هستند و در آن بر آنان نوشتیم که جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان و زخم ها قصاص دارند، پس هر کس آن را ببخشد آن کفاره ای برای اوست و هر کس مطابق با چیزی که خداوند نازل کرده است حکم نکند، آنان همانا ستمکارانند» و فرموده است: **﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾**؛ «و باید اهل انجیل مطابق با چیزی که خداوند در آن نازل کرده است حکم کنند و هر کس مطابق با چیزی که خداوند نازل کرده است حکم نکند، آنان همانا فاسقانند».

۱. المائدة / ۷۵

۲. المائدة / ۶۸

۳. المائدة / ۴۴ و ۴۵

۴. المائدة / ۴۷

اما توحید در تحکیم به معنای آن است که تنها حاکم بر جهانیان خداوند است و با این وصف، نباید کسی جز او را حاکم دانست و باید کسی را به حکومت رساند که او اختیار کرده و نباید حکومت کسی را پذیرفت که او منصوب نکرده است؛ چراکه تنها خالق جهانیان، مالک آنها محسوب می‌شود و حق سلطه بر آنها را دارد و تنها قانون‌گذار آنها می‌تواند ضامن اجرای کامل قوانین خود توسط آنها باشد و آنها را به سوی کمال و سعادت‌شان رهبری و مدیریت کند؛ چنانکه فرموده است: **«الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا»**^۱؛ «کسی که حکومت آسمان‌ها و زمین برای اوست و فرزندی نگرفته است و برایش شریکی در حکومت نیست و هر چیزی را آفریده و برایش اندازه‌ای مقدر کرده است» و فرموده است: **«مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا»**^۲؛ «برای آنان جز او هیچ سرپرستی نیست و در حکومت خود احدی را شریک نمی‌سازد».

این سه حرف توحید، کلمه‌ای مشترک میان همه‌ی خداپرستان است که در تورات، انجیل و قرآن تبیین شده، ولی متأسفانه دست کم دو حرف آن یعنی توحید در تشریح و تحکیم، مدت‌هاست که از یاد یهودیان، مسیحیان و مسلمانان رفته و اینک منصور هاشمی خراسانی ظهور کرده است تا آن را به یادشان آورد؛ زیرا اعتقاد نظری و التزام عملی به این دو حرف، زمینه‌ساز تحقق «ملکوت خداوند» به معنای حکومت او بر زمین است که آرمان نهایی همه‌ی پیامبران بوده است و اکنون توسط منصور هاشمی خراسانی پیگیری می‌شود؛ چنانکه در تورات آمده است: «چون به زمینی که یهوه، خدایت، به تو می‌دهد، داخل شوی و در آن تصرف نموده، ساکن شوی و بگویی مثل جمیع امت‌هایی که به اطراف منند پادشاهی بر خود نصب نمایم، البته پادشاهی را که یهوه خدایت برگزیند بر خود نصب نما»^۳ و در زبور آمده است: «خداوند پادشاه است تا ابدالابد»^۴ و آمده است: «تسبیح بخوانید، خدا را تسبیح بخوانید. تسبیح بخوانید، پادشاه ما را تسبیح بخوانید. زیرا خدا پادشاه تمامی جهان است. به خردمندی تسبیح بخوانید. خدا بر امت‌ها سلطنت می‌کند»^۵ و آمده است: «ای خداوند جمیع کارهای تو، تو را حمد می‌گویند و مقدّسان تو، تو را متبارک می‌خوانند؛ درباره‌ی جلال ملکوت تو سخن می‌گویند و توانایی تو را حکایت می‌کنند؛ تا کارهای عظیم تو را به بنی‌آدم تعلیم دهند و کبریایی مجید ملکوت تو را. ملکوت تو، ملکوتی است تا جمیع دهرها و سلطنت تو باقی تا تمام دوره‌ها»^۶ و در هوشع آمده است: «اسرائیل نیکویی را ترک کرده است. پس دشمن، او را تعاقب خواهد نمود.

۱. الفرقان / ۲

۲. الکهف / ۲۶

۳. تننیه، فصل ۱۷، آیات ۱۴ و ۱۵

۴. مزامیر، فصل ۱۰، آیه‌ی ۱۶

۵. مزامیر، فصل ۴۷، آیات ۶ تا ۸

۶. مزامیر، فصل ۱۴۵، آیات ۱۰ تا ۱۳

ایشان پادشاهان نصب نمودند، اما نه از جانب من. سروران تعیین کردند، اما ایشان را نشناختم»^۱ و در اشعیا آمده است: «زیرا خداوند داور ما است. خداوند شریعت دهنده‌ی ما است. خداوند پادشاه ما است، پس ما را نجات خواهد داد»^۲ و در انجیل آمده است: «و در آن ایام، یحیی تعمید دهنده در بیابان یهودیه ظاهر شد و موعظه کرده، می‌گفت: <توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک است> زیرا همین است آنکه اشعیای نبی از او خبر داده، می‌گوید: <صدای ندا کننده‌ای در بیابان که راه خداوند را مهیا سازید و طُرُق او را راست نمایید>»^۳ و آمده است: «از آن هنگام عیسی به موعظه شروع کرد و گفت: <توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است> ... و عیسی در تمام جلیل می‌گشت و در کنایس ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت موعظه می‌نمود»^۴ و آمده است: «و از ایام یحیی تعمید دهنده تا الآن، ملکوت آسمان مجبور می‌شود و جبّاران آن را به زور می‌ربایند»^۵ و آمده است: «وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که در ملکوت آسمان را به روی مردم می‌بندید، زیرا خود داخل آن نمی‌شوید و داخل شونده‌گان را از دخول مانع می‌شوید»^۶ و آمده است: «زمان موعود فرا رسیده است. به زودی خداوند ملکوت خود را برقرار خواهد ساخت. پس، از گناهان خود دست بکشید و به این خبر خوش ایمان بیاورید»^۷ و آمده است: «آیا نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نمی‌شوند؟ فریب مخورید، زیرا فاسقان و بت پرستان و زانیان و متنعمان و لواط‌کاران و دزدان و طمع‌کاران و میگساران و فحاشان و ستمگران وارث ملکوت خدا نخواهند شد»^۸ و آمده است: «بنابراین، ملکوت خدا را هدف زندگی خود قرار دهید و خدا خودش همه‌ی نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت»^۹ و آمده است: «هرگاه دعا کنید، گویند: ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدّس باد. ملکوت تو بیاید. اراده‌ی تو چنانکه در آسمان است، در زمین نیز کرده شود»^{۱۰} و آمده است: «پطرس گفت: <اینک ما همه چیز را ترک کرده، پیروی تو می‌کنیم> به ایشان گفت: <هرآینه به شما می‌گویم، کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران یا اولاد را بجهت ملکوت خدا ترک کند، جز اینکه در این عالم چند برابر بیابد و در عالم آینده حیات جاودانی را»^{۱۱}.

۱. هوشع، فصل ۸، آیات ۳ و ۴

۲. اشعیا، فصل ۳۳، آیه‌ی ۲۲

۳. متی، فصل ۳، آیات ۱ تا ۳

۴. متی، فصل ۳، آیات ۱۷ و ۲۳

۵. متی، فصل ۱۱، آیه‌ی ۱۲

۶. متی، فصل ۲۳، آیه‌ی ۱۳

۷. مرقس، فصل ۱، آیه‌ی ۱۵

۸. اول قرن‌تبیان، فصل ۶، آیات ۹ و ۱۰

۹. لوقا، فصل ۱۲، آیه‌ی ۳۱

۱۰. لوقا، فصل ۱۱، آیه‌ی ۲

۱۱. لوقا، فصل ۱۸، آیات ۲۸ تا ۳۰

از اینجا دانسته می‌شود که توحید خداوند در تکوین، تشریح و تحکیم، کلمه‌ای مشترک میان همه‌ی ادیان الهی است و یهودیان، مسیحیان و مسلمانان همگی -فارغ از اختلافاتشان- باید به آن معتقد و ملتزم باشند، تا زمینه برای ظهور ملکوت خداوند به معنای حاکمیت او بر زمین فراهم شود و آن از طریق حاکمیت کسی تحقق خواهد یافت که از جانب او برگزیده و منصوب شده است و او در تورات و انجیل «مسیح» و در اسلام «مهدی» نام دارد که مسیح بر او نازل خواهد شد و با او همراهی خواهد کرد، تا با یاری شماری کافی از مؤمنان، دجال را نابود کنند و ملکوت خداوند را محقق سازند و این کلمه‌ای نوشته شده در صحف پیامبران است که منصور هاشمی خراسانی آن را فریاد می‌کند؛ چنانکه فرموده است: «خداوند را کلمه‌ای است که من فریاد کننده‌ی آن هستم، اگرچه کران، کران تا کران این بی‌کران را پر کرده باشند»^۱، تا این گونه شماری کافی از مؤمنان را گرد آورد و تعلیم دهد و برای ظهور مهدی و نزول مسیح آماده گرداند؛ چنانکه فرموده است: «من ندا کننده‌ای پیش روی مهدی هستم که ندا می‌کنم: راه را باز کنید»^۲ و نوشته است: «پس من را برای رسیدن به مقصودم یاری کنید، باشد که خداوند از شما خشنود شود و گناهایی که دست‌هاتان پیش فرستاده است را بیامزد، هنگامی که دعوت من به سوی او را اجابت می‌کنید و از دور و نزدیک به نزد من می‌شتابید، تا دین همه‌اش برای او باشد و ملکوتش بر زمین آید و نامش تا ابد تقدیس شود»^۳ و فرموده است: «چه کسی من را جای می‌دهد تا برای ملکوت پروردگارم زمینه‌سازی کنم و برای او بهشت باشد؟! بی‌گمان ملکوت پروردگارم زمین را اصلاح می‌کند و از عدالت پر می‌گرداند»^۴، هر چند بیشتر مردم او را تکذیب می‌کنند و به پیروی از خاخام‌ها، کشیش‌ها و مآلهایی می‌پردازند که به خداوند خیانت ورزیده‌اند و در پوشش دموکراسی یا ولایت فقیه، حاکمانی جز او اختیار کرده‌اند؛ چنانکه درباره‌ی آنان نوشته است:

«خداوند را چنانکه سزاوار است نشناختند، هنگامی که حاکمانی جز او اختیار کردند و به احکامی جز احکام او گردن نهادند و درباره‌اش چیزی گفتند که به آن دانشی نداشتند، هنگامی که گفتند: خداوند ما را به این فرمان داده است، در حالی که خداوند به شرک فرمان نمی‌دهد، ولی آنان بر او دروغ بسته‌اند»^۵.

و خطاب به آنان نوشته است:

«پس اکنون چه چیزی شما را بر او جرأت داده است که در برابرش سر فرود نمی‌آورید،

۱. گفتار ۱۱۶

۲. گفتار ۳

۳. نامه‌ی ۱۰

۴. ترجمه‌ی گفتار ۳۲، فقره‌ی ۴

۵. نامه‌ی ۱۲

هنگامی که شما را به سویش فرا می‌خوانم تا حکومتش را بپذیرید، پس به سوی من سر بر نمی‌کنید و دهان‌هاتان بر من خندان است؟! ... آیا می‌پندارید که اگر در برابرش تسلیم نشوید، آسیبی نخواهید دید و اگر حکومتش را نپذیرید، مشکلی پیش نخواهد آمد؟! ... وای بر کسانی که به جای خلیفه‌ی خداوند خلیفه‌ای و به جای ولیّ خداوند ولیّی گرفته‌اند و از کسی اطاعت می‌کنند که خداوند به اطاعت از او امر نکرده است؛ چراکه به زودی پوست از سرشان بر می‌گند و استخوان‌شان را در هم می‌شکنند و آنان را در آتش می‌افکند، در حالی که فریادرسی برایشان نیست! ... اینک ای سرکشان! در انتظار نابودی باشید؛ زیرا به شما گفتم که خداوند در حال گذر است، پس از سر راهش کنار بروید، ولی از سر راهش کنار نرفتید و گفتید که راه فراخ است؛ پس ناگزیر از روی شما عبور خواهد کرد و شما را پایمال خواهد ساخت و آن گاه یافت نخواهید شد، مگر در زیر خاک‌ها و لابه‌لای سنگ‌ها و ریشه‌ها!«^۱

و فرموده است:

«پس وای بر شما که بندگان خداوند را از ملکوت او باز داشته‌اید و به مُلک خویش پای‌بند ساخته‌اید؛ چراکه آتش خشم او بر شما افروخته شده و خاموش کننده‌ای برای آن نیست! (۱۴) به شما راست می‌گویم: اینک ملکوت او نزدیک شده است، چونانکه توفان به شهر نزدیک می‌شود و به ذات او سوگند که شما را یارای ایستادن در برابر آن نیست! (۱۵) کوه‌ها را از برابر خود بر می‌گند و دَرّه‌ها را در برابر خود پر می‌گند و چون بر دریاها می‌گذرد آن‌ها را به خشکی مبدّل می‌سازد! (۱۶) پس پوست‌ها و استخوان‌های خود را بردارید و بگریزید و زنهار در برابر آن نایستید که ناپدید می‌شوید! (۱۷) آیا به چاپلوسان خود دل بسته‌اید و به مزدوران خود غَرّه شده‌اید؟! در حالی که آنان شما را از خداوند بی‌نیاز خواهند کرد، هنگامی که ملکوت او فرا می‌رسد، بلکه از شما بی‌زاری خواهند جست و به دشمنان شما مبدّل خواهند شد! (۱۸)»^۲

و فرموده است:

«خداوندا! دل‌هاشان را آب کن و بجوشان؛ چراکه بر آنان بانگ می‌زنم: >برای ملکوت پروردگارتان آماده شوید<، ولی به سویم سر بر نمی‌کنند و بیشترشان به وعده‌ی تو ایمان نمی‌آورند! خداوندا! بر تو باد به عالمانشان؛ چراکه آنان به غیر علم فتواشان می‌دهند و از راه تو بازشان می‌دارند؛ پس نه خود برای خلیفه‌ات کاری می‌کنند

۱. نامه‌ی ۱۹
۲. گفتار ۶۳

و نه من را وا می گذارند که کاری کنم! پس آنان را شماره کن و یک تن شان از برابرت نگریزد، هنگامی که ملکوت را بر زمین می آوری و خلیفهات را بر آن مستولی می سازی تا با عصای آهنین میان امت ها داوری کند»!

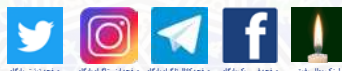
پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوبه های شیعی خراسانی
www.alkhorasani.com

۱. گفتار ۱۰۴

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوبه های شیعی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.